

aan dit onderwijs terug. Hij liet mij het diploma zien, dat de B-leerlingen bij het verlaten van de school kregen. Zij werden aanbevolen als geschikt wel niet voor de Academische lessen, maar dan toch voor iedere andere deftige betrekking in de maatschappij. Het is dus te begrijpen, dat afdeling B meer leerlingen trok dan A, vooral in een stad als Rotterdam. De proeve was geslaagd. 22 Mei 1845 kwam bij B. en W. een schrijven in van den Staatsraad Gouverneur dezer provincie, waarin hij verklaarde, dat de Minister bijzonder tevreden was over het onderwijs, dat niet alleen opleidde voor de academische lessen, maar ook tot de Militaire Academie, het Instituut van Marine en de Academie te Delft. Als blijk van tevredenheid bood de Minister den rector een boekwerk aan. B. en W. zonden dit schrijven aan Curatoren door en maakten van de gelegenheid gebruik, om ook zelf aan hun ingenomenheid met de nieuwe school uiting te geven. Waren nu rector en docenten ook overtuigd van deze voortreffelijkheid? Zeker niet in alle opzichten. De bepaling, dat verschillende afdelingen in eenzelfde vak tegelijk moesten les hebben, lokte herhaaldelijk klachten uit. Dit kan ons niet verwonderen, als wij b.v. hooren, dat de leerlingen van klasse IIIA, IIIB, IVA en IVB bijeengebracht werden voor het onderwijs in het Nederlandsch. Daarover klaagde de 1ste praeceptor Vermeulen, die dit vak doceerde, terecht. Een dergelijke klacht uitte de leeraar in het Engelsch, die klasse V en VI in iederen cursus voor zijn vak verbonden zag. Viermaal richtte hij een brief aan Curatoren, om te wijzen op het verkeerde van dezen toestand. „Should you not think it preferable,” zoo schrijft hij in 1849, „that class 5 remained away whilst class 6 had lesson, and that class 6 did the same whilst class 5 had theirs? I have no doubt it would have a good effect upon the 2 classes to keep them separate; for it is certainly not very flattering for a young man reading Euripides and Sophocles to listen to the attempts of a tyro practising *musa* and *τροιηρησ* or *amo* and *τυπω*.” Veel verandering kwam er niet. Het aantal A-leerlingen was dikwijls te gering om in de vier laagste klassen de afdelingen gescheiden te houden en klasse V en VI niet samen te nemen. Gelukkig